

ชื่อผู้วิจัย นางเจนจิรา วันศรี (๒๕๖๐)

ชื่อเรื่อง เรื่องผลการพัฒนาการเขียนชื่อของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
โดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะตามรอยประแบบลวดจุด

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ ๑ เพื่อศึกษาการพัฒนาการเขียนชื่อ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา หลังการใช้ แบบฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะตามรอยประแบบลวดจุด ๒ เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาการเขียนชื่อ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะตามรอยประแบบลวดจุด ประชากร ได้แก่ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ซึ่งมีอายุ ๑๖ ปี เพศ ชาย จำนวน ๑ คน ที่รับบริการตามศูนย์การเรียนรู้เฉพาะความพิการอำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง มีปัญหาไม่สามารถเขียนชื่อตนเองตามแบบได้ถูกต้อง ผู้วิจัยจึงได้นำแบบฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะตามรอยประแบบลวดจุด เพื่อพัฒนาการเขียนชื่อของนักเรียน โดยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย นำเสนอในรูปของตาราง และการแสดงกราฟเปรียบเทียบประกอบความเรียงเชิงพรรณนา ซึ่งผลการศึกษารูปได้ดังนี้

จากการศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะตามรอยประแบบลวดจุด ทำให้กรณีศึกษา บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีการพัฒนาการเขียนชื่อของตนเองตามแบบสูงขึ้นและเขียนถูกต้องมากขึ้น จากการสังเกต และพบว่าแบบฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะตามรอยประแบบลวดจุดสามารถทำให้กรณีศึกษา บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เขียนชื่อตนเองตามแบบได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับ (ขนิษฐา แสงภักดี ๒๕๔๘ : ๑๐) ทักษะการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่ผู้เรียนต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จึงจะสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แบบฝึกเป็นส่วนที่เพิ่มหรือเสริมจากบทเรียนใช้เป็นอุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียนจะช่วยให้ทราบพัฒนาการทางทักษะทั้งสี่ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ทำให้ครูสามารถเห็นข้อบกพร่องในการใช้ภาษาของนักเรียน ซึ่งจะได้หาทางแก้ไขได้ทันที เป็นการช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนแบบฝึกเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ทำขึ้นอย่างมีระบบเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนคือเป็นเครื่องมือช่วยให้เกิดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือวัดผลและประเมินผลการเรียนช่วยให้ครูทราบความก้าวหน้าหรือข้อบกพร่องของนักเรียนและช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนด้วย

จากการวิจัยพบว่า เมื่อเปรียบเทียบการพัฒนาการเขียนชื่อก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะตามรอยประแบบลวดจุด กรณีศึกษาบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีทักษะการเขียนพยัญชนะที่ดีขึ้นใน ระยะเวลาที่ ๑ (A1) หรือระยะก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของผลการประเมิน ในการเขียนชื่อตนเองตามแบบ มีการเขียนพยัญชนะผิด ตั้งแต่ ๔ ตัวขึ้นไป ได้ผลการประเมินในระดับ ๑ ปรับปรุง ระยะเวลาที่ ๒ (B) หรือระยะการทดลองมีค่าเฉลี่ยของผลการประเมินการเขียนตามรอยประแบบลวดจุด รูปแบบที่ ๑ – รูปแบบที่ ๕ ค่าเฉลี่ยร้อยละ ๙๐ ได้ผลการประเมินในระดับ ๕ ดีเยี่ยม ระยะเวลาที่ ๓ (A2) หรือระยะถอดถอนการทดลอง มีการพัฒนาการเขียนชื่อตนเองตามแบบได้อย่างถูกต้อง ค่าเฉลี่ยร้อยละ ๙๐ ได้ผลการประเมินในระดับ ๕ ดีเยี่ยม เนื่องมาจากการใช้แบบ

ฝึกทักษะการเขียนพยานุชนตามรอยประแบบลวดจุด ทำให้กรณีศึกษาเกิดการพัฒนากาเขียนชื่อตนเองตามแบบได้ สอดคล้องกับ (มยุรี เหมือนพันธ์ ๒๕๔๙ : ๑๙ - ๒๐) แบบฝึกนอกจากจะเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการเร่งทักษะทางภาษาของนักเรียนแล้ว ยังมีประโยชน์ต่อครูในการสอน ทำให้ทราบพัฒนาการทางทักษะนั้น ๆ ของเด็กเห็นข้อบกพร่องในการเรียน ซึ่งจะแก้ไขได้ทันท่วงทีเป็นการช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนและมีประโยชน์ต่อนักเรียนในการพัฒนาทักษะทางภาษาทุก ๆ ด้านช่วยให้ครูทราบความสามารถในการเรียนและตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนและเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้เด็กเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนเพราะแบบฝึกสร้างขึ้นจากพื้นฐานเพื่อสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลลดภาระการสอนของครู (นิคม ศิลาสูงเนิน ๒๕๔๙ : ๒๐) ประหยัดเวลาค่าใช้จ่ายและยังช่วยให้เห็นพัฒนาการและข้อบกพร่องของเด็กแต่ละคนเพื่อจะได้หาทางส่งเสริมปรับปรุงแก้ไขให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น